

[Strøm.]

Mariager-Fabrikken. Vi tror ikke og ønsker ikke, at vore Fagorganisationer skal være Kaffeclubber.

Hvis der endelig er nogen inden for den konservative Ungdomsbevægelse — for det maa nærmest være dér inden for, den Tanke kan opstaa —, der mener, at Fagforeningsmedlemmerne ogsaa udmærket kunde være konservative, vil jeg sige til det ærede Medlem, at saa bør disse Medlemmer læse den ganske lille Notits — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne citere den —, der stod i K. U.s Kampblad i Marts 1935. I dette Tilfælde drejer det sig om, at de er ude efter Det kommunistiske Parti, men ogsaa Det kommunistiske Parti har jo Medlemmer inden for Fagorganisationerne. Der staar i denne Notits:

„D. K. P.s sande Ansigt skal afsløres.

Kampen skærpes! Socialdemokratiet ved det, ser det, men er afmægtigt! Skal det første Skud give Genlyd? Opfordringer og Provokationer mangler det ikke paa! Skal Landet vente lige saa længe, som Tyskland gjorde? Nej, K. U. er rede!“

Jeg tror, at de Fagforeningsmedlemmer, der har læst dette, forstaa, hvilken Skæbne Fagforeningerne i slige Tilfælde gaar i Møde.

Naar der nu er rejst fra den Side af Salen visse Ønsker om, at f. Eks. Arbejdere inden for Landbruget skulde forstaa, at naar Landmændene har Penge, saa har alle andre ogsaa Penge, eller at Landmændene ønsker at give gode Lønninger o. s. v., saa vil jeg i Anledning af den Debat, der er ført her, kun sige, at hvis der er nogen Mening med dette, tror jeg, disse Medlemmer skulde være medvirkende til at ordne deres egne Folk, hvor de nu har med disse Spørgsmaal at gøre.

Jeg skal ikke sige, at alle Arbejdsgivere er ondsksfulde — der findes gode Arbejdsgivere, som der findes daarlige Arbejdsgivere —, men af de Talere, der forud under denne Finanslovdebat har omtalt Forholdene blandt Landarbejderne og deres Arbejdsgivere, har man faaet den Opfattelse, at naar bare Landmændene havde det godt, saa skulde Landarbejderne ogsaa faa det godt. Der gives imidlertid daarlige Arbejdsgivere ude blandt Landmændene, og hvis de Repræsentanter, der har talt her i den Retning, jeg nævnte, virkelig vil være medvirkende til at skabe gode Arbejdsforhold for Landarbejderne, saa beder jeg dem have følgende i Opmærksomhed, som jeg gerne vil have Lov til at skitsere ganske kort for dette høje Tings Medlemmer, og som jeg beder Formanden om Tilladelse til

at læse op, fordi det har ualmindelig stor Betydning for de Folk, det drejer sig om, og det har ogsaa Betydning for mig, hvis vi virkelig kunde naa dertil, at konservative og Venstre-Arbejdsgivere ude paa Landet, gode Arbejdsgivere, vilde være med til at rette paa de daarlige Arbejdsgivere derude. Det er en Afskrift af en Kontrakt, som Gaarden Engholm ved Aalborg har budt sine Arbejdere at arbejde under. Den lyder saadan:

„Undertegnede erklærer herved at være fæstet til Engholm som Husmand paa nedenstaaende Betingelser fra 1. November 1934 til 1. November 1935. Fra November til April for en Dagløn af 3 Kr. 25 Øre og fra April til November 3 Kr. 75 Øre. 2 Potter skummet Mælk erholdes gratis, men maa afhentes straks efter Mælkevoignens Hjemkomst fra Mejeriet. Jeg paatager mig paa Forlangende Pasningen af indtil 3 600 Favne Roer til en Pris af 25 Øre første Gang, 18 Øre anden Gang og 10 Øre tredje Gangs Hakning. For Turnips 40 Øre for 2 Gange, alt pr. 100 Favne. Der forlanges, at Roerne skal være fuldstændig rene efter hver Hakning. Roerne tynnes til opgiven Afstand. Ukrudt langs Skel og Forpløjning medtages. Jeg holder mig selv med Hakke. Til første Gang maa der ikke bruges mere end 12 Dage, anden Gang 8 Dage, og tredje Gang maa min Hustru besørge det. Jeg forpligter mig til at møde til Staldtjeneste og Arbejde hver Søndag og til Staldtjeneste ogsaa paa Helligdage samt Hjemtur en Uge ad Gangen. I paakommende Tilfælde forpligter jeg mig til at forrette Arbejdet paa Helligdage, derunder ogsaa Staldarbejde og Malkning af et Hold Køer for samme Dagløn. Jeg faar kun Dagløn for de Dage, jeg arbejder. Om Høsten kan der forlanges en halv til en hel Times Overarbejde uden ekstra Vederlag, og ud over nævnte Tid Ekstraarbejde til Betaling. I et og alt retter jeg mig efter Gaardens Skikke, som det forlanges af Ejeren, som jeg ubetinget har at adlyde. I Husset maa ikke optages fremmede og ikke holdes Selskabelighed med Gaardens Folk. Der maa ikke holdes Hund, Høns, Svin, Duer eller Kaniner, og Børnene maa ikke komme inden for Gaardens Omraade. Min Hustru maa være behjælpelig, naar det forlanges, ved Tærskning, Have, Roer, Kartoffler, Høst, i Tilfælde, hvor der mangler en Pige og endvidere paa Forlangende malke et Hold Køer